

Ola Morken

MENIGHETSBLAD

FOR ORKDAL PRESTEGJELD

«Når dere søker meg av hele eders hjerte, vil jeg la meg finne av eder».

Nr. 5

Mai 1957

7. årg.

Kirke og kirkeklokke.

Nidaros domkirke er det vakreste og det stolteste, som vårt folk eier. Enhver norsk mann og kvinne burde i det minste én gang i sitt liv reise hen og se den. Om det var den ringeste og den uanseligste, så skulle han få høre klokkene ringe i tårnet. Så kunne han si til seg selv: Nå ringer klokkene for meg.

Engang i tiden har det vært så at store pilgrimsskarer fra det hele land og fra fremmed land drog til Nidarosdomen.

Men rundt i by og bygd er der mange andre kirker. Noen steds står de hverandre så nær at klokke rekker klokke med sin kimen og sitt kall. Noen av dem er særs gamle og ærverdige, noen av dem er særs vakkert og kunstferdig bygget og prydet, noen av dem er aldeles enkle og fattige. Høgt oppe i fjeldalene, ytterst ute ved havet, nord på Svalbard, — verdens nordligste kirke er en norsk kirke —, syd mot sydpolen —, verdens sydligste kirke er en norsk kirke. Det er en lang søskenkjede de danner alle disse kirker. Men om én bestemt av dem kan jeg si: det er *min* kirke. Her har klokkene ringet for meg fra den første gang jeg kom i Guds hus.

Vi pleier ofte å kalle kirken *vår* mor, og da tenker vi både på kirkehuset og på alt det som huset be-

MENIGHETSGUDSTJENESTEN.

IV.

Kjærlighetens måltid eller *den hellige nattverd* er det siste og det høyeste i den kristne menighetsgudstjeneste. For vi kommer til nattverden for å minnes og bekjenne oss til det innerste av Kristi kjærlighet, at han døde for oss til våre synders forlatelse: «Gjør dette til minne om meg!» Og i nattverden får vi del i det innerste av hans kjærlighet som ikke kan nøye seg med mindre enn å gi seg selv: «Ta dette og et det, det er mitt legeme, drikk alle derav, denne kalk er den nye pakt i mitt blod!»

Ved nattverden synges den gamle oldskirkelige prefasjon som er et sterkt og gripende uttrykk for den kristne menighets ydmyke takk og tilbedelse. Den stiller menigheten på jorden i Åndens samfund ved siden av den store menighet i Himlen.

Kortelig skal nevnes ennå et ledd i den kristne gudstjeneste — *bar-*

tyr for oss. Nå er det slik med vår virkelige mor at om hun er fattig og bærer en ringe drakt, så er vi ikke mindre glad i henne. Om min kirke er enkel og fattig, i mine øyne er den vakker og god; for det er *min* kirke.

Herre Jesus velsign vår søndagsmorgen og vår kirkegang.

Amen.

nedåpen. I gamle tider ble dåpen utført i små dåpskapeller. Også i våre kirker er døpefontens egentlige plass på et særskilt sted nede ved kirkedøren for å si at det er ved dåpen man kommer inn i Guds rike og det er fra dåpen man kommer inn i gudstjenesten. Når døpefonten er rykket opp i korset og dåpen er blitt et ledd i gudstjenesten, så er det for å ære dåpen og alltid minne menigheten om *Guds uforskylte nåde mot syndige mennesker. Og den taler om menigheten og samfunnet med alt det store vi eier i det, og alle de oppgaver som venter på oss der, nettopp når vi tenker på de små som skal vokse opp som Guds barn midt i blant oss.*

Som tidligere nevnt er de aller fleste stykker av vår gudstjeneste gamle (fra reformasjonstiden) eller meget gamle (fra oldkirken og den apostoliske tid) og dermed har vår gudstjenesteordning vist at den har livets rett til å eksistere. De er ikke former uten liv. Og disse gudstjenestlige former minner oss om at de kristne hører til en gammel slekt. Vi er ikke født i går og vi skal heller ikke dø i morgen. Og vi fører skatter med oss på vår ferd gjennom tidene, skatter som ikke tidens tann formår å fortære.

Til slutt sammenfattes gudstjenesten i *velsignelsen*. Den som har vært med i gudstjenesten på rett måte, han skal gå velsignet bort.

Den velsignelse som lyder menigheten i møte tilslutt, stammer fra den gamle pakt og finnes i 4. Mos. 6,24. Jødene brukte den i sin synagogetjeneste. I den eldste kristne kirke finner vi spor av den og Luther førte den avgjort inn i den evangeliske gudstjeneste. Og denne velsignelses nytestamentlige karakter får et sterkt uttrykk ved det hellige kors-tegn hvormed presten fra gammel tid ledsager dens siste ord.

Denne velsignelse er likesom den hele gudstjeneste en velsignelse til å leve ukedagene igjennom til Guds ære. Det er ikke søndagsgudstjenesten for seg alene som er den egentlige gudstjeneste; ellers var også de kristnes gudstjeneste bundet til Garisim eller Jerusalem eller et annet bestemt sted og ville ikke være en gudstjeneste i ånd og sannhet. De som ser således på gudstjenesten er ennå jøder og ikke kristne. Det er de kristnes gudstjenestes høye betydning og egentlige velsignelse å være det stille kildested for den gudstjeneste som går gjennom de kristnes hele liv og som består i en gudfryktig vandel i kjærlighet.

Hvorfor går vi i kirke? Vi går i kirke for å få nåde og kraft til i ukedagene å leve vårt liv i omvendelse, tro og kjærlighet.

Gud velsigne vår menighet og dens gudstjeneste.

T. L.

For lite tilgang til diakonien.

Jevnt over er søkningen til diakonianstaltene våre for liten. Behovet både for menighetssøstre og diakoner og sykesøstre er meget stort og kan ikke dekkes i den utstrekning man ønsket.

— Er ikke dette en utfordring til deg som er ung og står uviss om din vei framover? Kanskje den går til diakonien? Her er et stort behov for hender og hjertener som vil tjene Gud og medmennesker.

Menighetsaksjon

Anders Morken skriv slik i menighetsbladet for Børsa:

I tre av prestegjeldene i prostiet er det i vår blitt holdt menighetsaksjoner. Det er Oppdal, Meldal og Orkdal. Selve møteuken ble arrangert samtidig alle steder, fra 1.—7. april.

Noen av oss har fått følge aksjonen i Orkdal på nært hold, og det kan kanskje ha interesse for Menighetsbladets lesere å få et lite glimt av hva som er foregått.

Allerede for måneder tilbake fikk prost Hatlebrekke med seg en stab i menigheten som var villig til å stille seg til tjeneste. Regelmessige bibeltimer ble holdt. Mange små bibel- og bønnegrupper ble dannet. De som ble med i disse gruppene, var klar over at personlig fornyelse av sitt liv med Gud var en hovedbetingelse for en effektiv innsats. Umiddelbart før møteuken foregikk så besøkstjenesten. Alle heimene i aksjonsområdet fikk husbesøk. En flokk unge og eldre gikk med innhydelse til møtene, og der det var naturlig fant det sted en samtale om saken. Mange gruet seg litt for denne del av tjenesten, men alle kom glade tilbake. Det ble ofte en god kontakt mellom besøkene og heimene. Han som er menighetens Herre utløste gjennom alt dette forberedende arbeide en forunderlig tro og forventning.

Så begynte selve møteuken. Missjonsprest Skauge var hovedtaler, assistert av prosten og noen legekrefter. Sangkor deltok skiftevis. Fra alle kanter av bygda var det satt opp busser. Orkdal hovedkirke var møtestedet, og en veldig forsamling lyttet til det kristne budskap hver kveld. En stille, men sterk ånd hvilte over møtene. Ikke noen oppjaget stemning, ikke noen jakt etter effekt. Det gamle budskap som munnet ut i innbydelse til Kristus, ble båret fram enkelt og inn-trengende. Da noen møter var

holdt, ble det naturlig ved slutten av samværet å innby tilhørerne til å ta bekjennende standpunkt for Kristus. Gamle kristne som gjerne ville fornye sin bekjennelse, sammen med nye som ville overgi sitt liv til Gud, gikk stille fram til alterringen.

En kunne ikke annet enn bli grepet når en satt på disse møtene. Guds Ånds mektige arbeid kjentes, og mange tok bestemmelsen om ny kurs for sitt liv. *Anders Morken.*

NYTT FRÅ MENIGHETEN.

No har vi gått igang på kyrkjegarden i Orkdal att. Vi må stelle der iår. Ifjorhaust hadde vi nemleg på natriumklorat, så no er eit stort stykke av kyrkjegarden svart. Det går ikkje an. Vi må prøve å få det grønt til sommaren. Men før der kan bli grønt, skal mykje arbeid gjerast. Mangfoldige støtter må flyttast. Masse jord må køyrast og jamnast utover. Litt matjord skulle vi også hatt tilslutt. Så først kan der bli plen. Så kjem vi da iår også for å be om ein dags arbeid. Med dei gode røynsler vi har frå ifjor, går vi igang med stort frimod. Vi veit at folk har stor interesse av å halde kyrkjegarden i god stand.

Soknepresten blir borte ei tre veker tid ivår. Han har fått permisjon for å vera med på eit møte i Sveits. Han møter der som utsending for Norge. I permisjonstida er res. kap. Leergaard konstituert som sokneprest. Den som har ærend til soknepresten, etter attestar eller anna, ringer eller går til prestegarden som før. Der vil ein få nærare opplysning.

Konfirmasjonen i Orkdal blir iår den 30. juni. Overhøringa blir søndagen før. Det er 73 unge som skal konfirmerast.

I Orkland blir konfirmasjonen 7. juli. Det er 27 unge som skal konfirmerast.

I Orkanger var det konfirmasjon 12. mai. 65 unge vart konfirmert.

Da Jonas Lie fant sammenhengen.

I et brev til Bjørnson (i 1881) skriver Jonas Lie om sin egen vei til kristendommen, — noe som tør ha bud til oss den dag i dag:

«Noget av det første som forbauset mig ved dig var, at du kunde tro paa kristendommen. Jeg var opdraget i at kristendommen var noget som laa under et aandelig tobenet menneskes værdighed: man trodde paa «et alvist forsyn og en barmhjertig Gud», men man talte aldrig om religion «for ikke at forarge den simple mand», som behøvet «sandhetens billedprog». Tresschow (professor i filosofi) var min religion, — og det var først da jeg for nogen aar siden læste Rydberg, at jeg saa det var Platons ideallære i selvstændig norsk særutgave. Ak ja, — dø harmonisk trygg paa naturen og dens fortsættelse . . . som den vilde fugl, som ravnene, der blir træet og gammel, eller som dagen, der dør med et «Lær mig, o skov, at visne glad» — det var min tro og trøst i mange aar; men saa susteren stadig noget inden mig, det var aanden, som vilde mere . . . Og det høieste, som er tændt av aanden, livets største drama, var Jesu historie. Han var, saa misbrukt hans navn er blit, jordens frieste mand og tilværelsens sammenhæng. Og den dag for ti aar siden, fik jeg øie for det, var mit livs lykkeligste. Fra den dag fandt jeg sammenhæng, hvor det før var kaos».

Frivillig kirkelig landsmøte i Oslo til høsten.

Det frivillige kirkelige landsmøte blir holdt i Oslo i dagene 29. til 31. oktober.

Representasjonen til møtet velges av bispedømmemøtene og valget av representanter fant sted på møtene som ble holdt siste høst. Antallet representanter varierer noe etter

størrelsen på de enkelte bispedømmer.

Møtet arrangeres av det frivillige kirkeråd hvis formann er biskop Johs. Smemo. Det endelige program for møtet, med emner og talere, vil foreligge med det første.

Niels Bohr undres — —

Da den verdensberømte danske vitenskapsmann, Niels Bohr, hadde holdt sitt foredrag i Vitenskapernes Selskap om atomenergien, føyet han til idet han gikk ned fra katetret:

— Og vil man så spørre meg hva som står bak alt dette, da må jeg si at det vet jeg ikke — men det kunne jo være Gud.

Også Luther var anfektet

Jeg har ofte kjent uro og anfektelser i mitt indre. Og ennå i dag har jeg nok å gjøre med å verge meg mot den. Det bekjenner jeg fritt til eksempel for den som vil høre det, skriver Luther et sted i sine skrifter. Jeg er nå nesten en gammel doktor og predikant, og riktignok kan jeg — eller skulle jeg kunne — like mye av Skriften som alle slike kloke og vise. Men enda må jeg bli som barn.

Jeg trenger daglig, tidlig om morgenen å lese for meg selv mitt fadervår, de ti bud, de tre troens artikler og hva jeg ellers har av kjære salmer og bibelord, slike som en nå øver og lærer barna i. Skjønt jeg dessuten daglig omgås Skriften og står i kamp med djevelen, våger jeg ennå ikke å si i mitt hjerte: Fadervår er gammelt, du kan de ti bud, du kjenner troens artikler. Nei, jeg lærer meg daglig disse ting. Jeg fortsetter å være disippel av katekismen og kjenner at dette er meg til hjelp. Jeg har således selv erfart at Guds ord aldri kan læres til fulle, men at det virkelig er sant som Salme 147 sier: På hans forstand er det intet mål.

Kirken og idretten.

Det er mange tilknytningspunkter mellom den bevegelse som drar hele vår ungdom — idretten — og kirken. På idrettsplassen dyrkes sannheten; man kan ikke dyrke idrett uten å være sann i hele sin ferd. I kirken er det også sannheten som dyrkes, men det er bare den forskjell at mens man ikke kan være på idrettsplassen uten å være sann, så kan man så utmerket sitte i kirkestolen og være en «luskepeter» sier den kjente danske kaptein Jespersen.

Til idrettsfolkene sier jeg: «Hva nytter det at sansene jubler når sjelen gråter?» Kirken og idretten kan ikke unnvære hverandre. Nå er jeg 70, men jeg vil gjerne ofre resten av mitt liv på å dra idrettsfolkene til kirke. Jeg mener, det er en ulykke at den åndelige søken blant vår tids mennesker går kirkens dør forbi.

Studiegruppearbeidet griper om seg.

Norsk Kristelig Studieråd har nå registrert 700 nye studieringer som er dannet omkring i menighetene, men antallet er sikkert adskillig større. Studierådet bistår alle studiegrupper med materiale og veiledning. Interesserte kan bare vende seg til Norsk Kristelig Studieråd, Holbergs plass 4, Oslo, tlf. 33 55 47.

Rådet arrangerer i sommer tre kurs til hjelp for dem som vil etablere en studiering. Det første kurs holdes på Sagavoll ungdomsskole i Telemark (20.—24. mai). det neste på Finnsnes, Heimly ungdomsskole (3.—8. juli) og det siste på Frekhaug ved Bergen 3.—8. aug.).

MENIGHETSBLAD

For Orkdal prestegjeld

Utgitt av Orkland sokneråd.

Utk. hver måned unntatt juli og august. Sendes gjennom posten til alle hjem i prestegjeldet, og til alle utenbygdsboende som vil ha bladet.

Kontingent kr. 4.- pr. år.

Redaktør: Res. kap. Leergaard

Kasserer: lærer Nils Ofstad.

For Orkanger:

Anton Hoff og Nik. Konstad.

For Orkdal:

Fru Ingeborg Krogstad Jakobsen.

For Orkland:

lærer Nils Ofstad.

Menighetsbladets trykkeri:

SVORKMO PRENTEVERK.

Fra Misjonsmarken.

DET NORSKE MISJONSSEL- SKAPS GENERALFORSAMLING

skal holdes i Trondheim fra 27. til 30. juni. Misjonsfolket i Trondheim forbereder seg på å ta imot 1000 deltagere. Møtene skal holdes i Vår Frue Kirke, og måltidene skal inntas i Frimurerlosjen. Utenom de norske deltagerne kommer det noen utenlandske gjester, sannsynligvis både fra Madagaskar, Danmark, Sverige og Sambandsstatene. Programmet er ikke helt ferdig ennå, men så meget kan sies at pastor Fredrik Wisløff blir med som taler. Han kommer også til å rapportere om sitt besøk i Østen nylig. Denne generalforsamlingen får et særpreg ved at både formannen i Misjons-selskapet, domprost K.O. Kornelius, og generalsekretær Amdahl blir med for siste gang i egenskap av formann og generalsekretær. Den nyutnevnte generalsekretær dr. Fridtjov Birkeli, vil delta i generalforsamlingen, men han overtar ikke sin stilling før senere på året. Ingen særlig store saker skal behandles av denne generalforsamling.

STATEN ISLAND — MINNEAPOLIS — ACHIMOTA.

På disse tre stedene skal det i løpet av året holdes tre meget viktige møter.

Det Lutherske Verdensforbunds Misjonskommisjon skal samles på Staten Island like ved New York i dagene 2. til 10. august. Utsendinger fra Asia, Afrika, Europa og Amerika skal delta, og viktige spørsmål i forbindelse med misjonen i mange land skal drøftes. Fra Norge kommer flere til å delta, bl.a. generalsekretærene Amdahl og Vågen.

Like etter møtene på Staten Island følger Det Lutherske Verdensforbunds Generalforsamling. Generalforsamlingen holdes hvert femte år. I 1947 ble den holdt i Lund i Sverige, i 1952 i Hannover i Tyskland, og i år skal den holdes i Minneapolis Minn. i tiden fra 15. til 25. august. Det ventes større deltagelse til denne generalforsamlingen enn til noen tidligere. Fra Norge reiser en hel liten delegasjon med biskop Johannes Smemo i spissen.

Det tredje stormøtet skal holdes i ACHIMOTA i GHANA på Afrikas østkyst. Ghana er som kjent navnet på den frie staten som ble opprettet i Afrika den 6. mars 1957. Den nye suverene stat omfatter den tidligere koloni Gullkysten og endel av Togoland. DET INTERNASJONALE MISJONS RÅD skal sammen med utsendinger fra alle medlemsland samles i Achimota fra 28. desember 1957 til 8. januar 1958. Møtet i Achimota følger etter de kjente verdensmisjonskonferanser i Edinburgh, Jerusalem, Tambarani (India) Whitby (Canada) og Wilingen (Tyskland). Det blir første gang en verdensmisjonskonferanse holdes i Afrika. Et av de viktigste spørsmål som skal behandles der, er planen om en sammenslutning av Kirkenes Verdensråd og Det Internasjonale Misjonsråd. Tilsynsmann H. Endresen fra NMS's felt i Ka-

merun skal møte på vegne av Norsk Misjonsråd.

PERSONLIG KONTAKT VIG- TIGST I JAPAN.

Høyere levestandard svekker interessen for åndelige spørsmål.

Det viser seg at det etter hvert blir vanskeligere å samle folk til våre møter, skriver fru Hanna Kjøllesdal (født i China, datter av misjonær Thormod Gilje og frue. Sammen med sin mann, misjonsprest Steinar Kjøllesdal, reiste hun til China i 1947. Etter at China ble stengt, ble de overflyttet til Japan, der Kjøllestad nå er tilsynsmann på NMS's felt). Det er nok mange ting som spiller inn her. En viktig årsak er oppgangstidene vi har i Japan i dag. Et slagord går igjen i aviser og kringkasting: Jimuirai no kokeiki, som betyr at siden keiser Jimus tid (Jimu var den første keiser i Japan) har det ikke vært slik økonomisk oppgangstid. For få år siden var det vanskelig for studenter å få arbeid etter endt eksamen. I fortvilelse tok mange sitt eget liv. Nå får så å si alle arbeid like etter eksamen.

Det er tydelig at det er mer penger blant folk, handelslivet flourer, levestandarden stiger.

Dette har blant annet virket til at den nasjonale selvfølelse og stolthet har våknet på ny. Likeså at de nasjonale religioner har fått større betydning igjen.

Alle disse ting har virket med til at interessen for den kristne religion har minket. Da folk var i stor nød like etter krigen, var interessen stor. I dag er det langt vanskeligere å samle folk. Vi forstår mer og mer at herute må evangeliet spres vesentlig gjennom personlig kontakt. Den enkelte må få den enkelte med seg. I dag skrives og tales det meget om Homon Dendo i Japan. Det vil si at hver enkelt kristen må gå inn for besøkstjenesten og personlig påvirkning i nabo-

og venneflokken. Mange kristne har lovet å gå inn for denne virksomheten. Vanskeligheten er at alle i dette land har det så travelt at de ikke kan ofre megen tid til spesielt arbeid i menigheten.

VET DU?

Frk. Henriette Tangerås (Henriette Tangerås er født i Bud, Nordmøre, og er søster av misjonær Anders Tangerås. Hun ble sendt til China i 1947, og overflyttet til Taiwan etter at China ble stengt), skriver fra Taiwan:

Vet du at siden luthersk misjonsarbeid tok til på Taiwan for bare 5 år siden er det vokst opp menigheter med tilsammen 2.500 medlemmer og om lag 500 som forbereder seg til dåp? At det i dag er 17 organiserte menigheter, og 16 faste prekeplasser utenom disse? At det er bygd 16 nye kirker?

Vet du at det er vedtatt en femårsplan, og at etter denne skal menighetene innen 5 år være økonomisk selvhjulpne? Vil det lykkes å nå dette mål? De kinesiske kristne har lett for å overlate administrasjon og økonomi til misjonen. De må få et nytt syn for at kirken er deres egen, og at de selv må sørge for å underholde og lede den.

Vet du at mange av disse kristne er svake i troen, og at de derfor trenger din forbønn?

Vet du at blant befolkningen på Taiwans vestkyst er forholdet ikke-kristen til kristen lik 1000 til 1? Blant stammefolket i det indre av øya er det lik 75 til 1.

BRØDREMENIGHETEN FEIRER 500-ÅRS JUBILEUM.

Brødresamfunnet, Unitas Fratrum, ble stiftet i Bøhmen i 1457. Dette merkelige samfunnet, som har utrettet så store ting på misjonsmarkene, kan altså se tilbake på 500 års velsignelsesrikt virke. Jubileet vil bli feiret overalt hvor det finnes medlemmer av Brødremenigheten. Ved feiringen i Herrnhuterbyen i Sønderjylland, Christians-

feld, fikk misjonen en bred plass. Misjonsbiskopen Søren Ibsen fra Tanganyika og den afrikanske presten Teofilo Kasaia, var hovedtalerne.

«BE, BE, BE FOR AFRIKA».

Under feiringen av Brødremenighetens 500-års jubileum i Christiansfeld i Sønder-Jylland, talte den afrikanske presten Teofilo Kasaia fra menighetens misjonsfelt i Tanganyika. Han grep forsamlingen med sin friske, folkelige tale. Blant annet sa han: «Jeg har vært lærer. Hvert år ved skoleårets begynnelse, kjente jeg elevene jeg hadde hatt året før. Jeg visste hva de kunne, og hvor jeg skulle begynne. Men jeg kjenner ikke dere, og vet ikke hvor mye forstand dere har, så hvordan skal jeg vite hvordan jeg skal begynne her i dag? Da jeg skulle reise hjemmefra kom en kvinnelig misjonær og sa til meg:

«Når du kommer til Europa vil du møte noen som har sendt misjonærer hit ut. Hva vil du si til dem?»

«Jeg vil si takk».

«Og så vil du møte noen som har gitt penger til misjonen».

«Jeg vil takke dem også».

«Men så vil du møte noen som hverken har sendt misjonærer eller gitt penger, hva vil du si til dem?»

Jeg visste ikke riktig hva jeg skulle svare, men så føyde misjonæren til: «MEN DE HAR BEDT FOR DEG». Da visste jeg at dem ville jeg takke mest av alle. Jeg møtte ei kvinne her på møtet. Jeg forsto at hun hadde bedt for meg, og at hun ville be for meg i fremtiden. Derfor ba hun meg skrive navnet mitt i en bok hun hadde. Da ville hun huske meg bedre. Jeg fikk tårer i øynene da hun sa dette.

Når Satan sier til dere at dere ikke behøver å be for Afrika, at det ikke nytter å be for Afrika, da må dere ikke høre på ham. BE, BE, BE FOR AFRIKA!»

Konfirmanter i Orkanger 1957.

Anton Erik Jørgen Lund
Asbjørn Johannes Prestmo
Erik Andreas Ofstad
Halvor Jenssen
Harald Georg Våtland
Inge Bjørn Nærvik
Jan Levin
Jim Harald Bye
Johan Solheim
John Bakk
Jomar Snildal
Kjell Klukstad
Knut Kjøbli
Kåre Peder Elshaug
Lars Johan Holm
Lars Johan Mælen
Nils Ingvald Evjen
Odd Kristian Karlsen
Odd Magnar Grønli
Oddvar Frantzvåg
Per Åge Nærvik
Robert Vangen
Rolf Arnkværn
Svein Magne Hårsaker
Svend Olaf Meslo (Kringstad)
Sverre Evjen.

Anna Grete Solberg
Anne Elisabet Hovsbakken
Anne Kristin Moe
Anne Marie Helvik
Britt Sølvi Helvik
Anita Louise Jenssen
Astri Lund
Astrid Haugsand
Aud Jorunn Hongslo
Berit Emilie Mæhlen
Birgit Johanne Vuttudal
Brit Rikstad
Liv Rikstad
Britt Berg
Brynhild Kjøbli
Else Brit Monsen
Eva Johansen
Gerd Evelyn Kristiansen
Helen Marie Sneve
Ingeborg Johanne Nervik
Inger Johanne Rømme
Ingrid Johanne Aune
Ingrid Fossum
Ingrid Thorsø
Ingun Gunnes
Johanne Margrete Bøe
Jorunn Marie Johansen
Karin Smeby
Karin Irene Olsen
Marit Olsvik
Nina Lian
Oddveig Olsen
Ragnhild Henriksen

Ragnhild Leinum
Sissel Lie
Solveig Guldal
Solveig Sletvold
Sylvi Martine Jenssen.
Turid Marie Rømmesmo
(Olsen)

Konfirmanter i Orkland 1957.

Arnt Nikolai Ofstad
Edvin Morten Rikardsen
Ingebrigt Olav Rindal
Jarle Martin Bjerkan
Jarle Øyum
Kjell Johan Ekseth
Kollstein Magne Asbøll
Lars Svorkmo
Magne Arnfinn Rise
Morten Karsten Monseth
Odd Selbekk
Oddbjørn Tallerås
Rolf Garberg
Steinar Svorkmo

Anne Lise Øverby
Aud Oddrun Bakken
Audhild Oddny Svorkmo
Bodhild Øyum
Dagny Lium
Dagrun Borgny Løkken
Elbjørg Marie Bustad
Else Sivertsvik
Gerd Johanne Boksbu
Inger Johanne Smedhaug
Jorunn Gimse
Kjellaug Synnøve Bevanger
Mali Vullum.

Konfirmanter i Orkdal.

Alve Kvåle
Arne Olav Ødegård
Arne Oddvar Løvås
Arnfinn Daniel Kvernmo
Arnulf Garberg
Brage Fredrik Vormdal
Bjørn Rønning
Bjørn Mo
Edvin Olav Bakken
Egil Vatslag
Einar Kråkdal
Gunnar Troøyen
Gustav Furuhaug
Harald Grønvold

Ivar Buan
Jan Daniel Kvernmo
John Stokkan
Jon Almlil
Jostein Olav Slupphaug
Jostein Eldevik
Karl Olav Evjen
Kjell Finstad (Malvik)
Knut Reidar Karlsen
Kolbjørn Sommervold
Kåre Emil Liøkel
Kåre Samskott
Lars Alexander Andersen
Leif Garberg
Leif Snøsen
Martin Gumdal
Normann Øyen
Oddbjørn Magne Gisvoldløkk
Ola Metliås
Olav Meås
Per Jarstein
Per Johan Høiseith
Per Otto Ustad
Reidar Fagerholt
Stein Erik Grønningen
(Snøsen)
Svein Åkerholm
Svein Furuhaug
Svein Erik Skaugen
Åsmund Ustad.

Ada Songli
Anne Kari Asbøl
Anne Mette Aas
Astrid Gjønnes
Astrid Turid Sletvold
Astrid Trønsdal
Audhild Almlil
Brit Synnøve Skålholt
Brit Ragnhild Blåsborg
Brit Direks
Gerd Brostrøm
Grete Fagerholt
Gudny Røen
Gunvor Gangås
Haldis Sørnes
Ingeborg Synnøve Bysting
Inger Helene Dyndal
Inger Andøl
Ingrid Rannveig Metlie
Johanne Kristi Snildal
Lilly Eldbjørg Sundli
Lina Margrethe Steen
Margit Svee
Nannfrid Andøl
Oddveig Bakken
Petra Elise Soderlund
Ruth Sommervold
Signe Johanne Hallien
Solveig Stolpnes.

Misjonssambandet.

Følgende plan er lagt for virksomheten sommerterminen.

2. juni: «Unge Misjonslag» har fest i Råbygdens Bedehus.

16. juni: Fest på Orkanger.

22. til 23. juni: Kretsmøte i Rissa.

7. juli: Fest i Børsa.

7. juli: Muligens fest i Snillfjord.

14. juli: Rektorlistevne hos Kr. Fagerli.

21. juli: Muligens fest i Lomundal lag.

21. juli: Fest i Råbygdens f.

28. juli: Rødestevne hos Brynjulf Kvakland på Songmoen.

28. juli: Fest i «Vårliv» f. på Svorkmo.

4. august: Samskipnaden ungdomstevne på Fannrem.

11. august: Rødestevne i Meldal.

11. august: Fest i Haugenes f., Sølbergshaugan.

11. august: Barnestevne på Solhaug.

18. august: Rødestevne på Ekli.

25. august: Fest i «Vårbud» f., Geitastrand.

1. septbr: Fest hos Ole Espås.

8. septbr: Muligens fest i Hoston.

15. septbr: Orkdal Røddelag har fest på Fannrem.

22. septbr: Haugenes f. fest i Stokkhaugen bedehus.

22. septbr: Fest i Monset f.

29. septbr: Løkken Røddelag har fest i Skogheim.

6. oktbr: Haustfest på Fannrem.

13. oktbr: Fest i «Vårliv» f. i Moe Misjonshus.

19. og 20. oktbr: Høstmøte i Tr.heim.

Sommeren er reknet for en tørr tid når det gjelder Guds rikssak. Det gjelder derfor at vi ikke minst da samles om Guds ord, så vi kan fornyes og oppbygges på vår allerhelligste tro.

Derfor venner! Slutt opp om sammenkomstene og forsøk å få noen med deg!

For styret eders
G. J. G. Ekli.

Vi søker etter bedre metoder — Gud søker etter bedre mennesker.

Det finnes ingen grav som er dyp nok til å begrave sannheten.

Ingenting er for vanskelig for Gud, bare han finner den rette mannen å samarbeide med.

Milliongave til kirkelig arbeid

skal nå samles inn gjennom «Kristen innsats for uløste oppgaver». Red. sekr. Per Voksø er nå i full gang med å legge til rette innsamlingsarbeidet med kontor i Bibelselskapet, Munchsgt. 2, Oslo.

Det er meningen at innsamlingen skal skje underhånden. Uten offentlig «propaganda» eller ofringer. Man vil søke å finne fram til interesserte som ikke vanligvis er blant giverne til kristelige formål i kirken. Det store målet en har satt seg er å finne fram til 10.000 givere som gir 100 kroner hver. Både bispedømmeråd og menighetsråd vil bli brukt som innsamlingsorganer.

Som fast reisesekretær for dette tiltaket er ansatt pastor Hans Raustøl, Bergen. Pastor Raustøl tok teologisk embetseksamen i 1945 og virket i flere år som sekretær for Bergen kristelige studentlag, til han for noen år siden ble hjelpeprest i Laksevåg. Gjennom utstrakt reisevirksomhet i flere år vil han være vel kjent mange steder. — Styrets formann er aktuar Ragnar Gaarder, Oslo.

Milliongaven skal som kjent gå til å føre videre de forskjellige kirkelige tiltak som er satt i gang etter krigen. En tredjedel av beløpet skal gå til bispedømmerådernes virksomhet.

VIRKEKRAFTIG BØNN.

«En rettferdig manns bønn har stor kraft i sin virkning». Jak. 5,16.

«Historien om misjonen er historien om besvarte bønner».

Samuel M. Zwemer.

«Misjonens framgang er blitt sinket fordi det har vært for lite fromhet og bønn i hjemlandene».

Robert E. Speer.

«Kallet til kirken i hjemlandene i dag er å utnytte den allmektige

Guds overnaturlige hjelpekilder ved troende bønn».

John R. Mott.

Bare om messing —

En kvinne kom inn til en kristen kjøpmann:

— Mannen min var i går på møtet og ble dypt grepet av det De sa. Han sa til meg at han ville søke Dem opp i dag og komme i samtale med Dem om sin sjels frelse. Har han vært her?

— Ja, svarte kjøpmannen, han har vært her.

— Hva sa han, svarte den unge fru.

— Han spurte om prisen på messing.

— Å, sa hun. Mannen min er så blyg av seg. Det var bare en innledning til å komme i samtale med Dem om det åndelige. Hva sa De til ham?

— Vi samtalte dessverre bare om messing.

Det var en lekse mannen aldri siden glemte. Hvor viktig er det ikke å bruke ethvert Gud-gitt høve til å tale med sine medmennesker om sjelens frelse.

Ta barna med.

Fra gudstjenestene jeg var med på som barn, har jeg fått med ut i livet sansen for høytid og trangen til stillhet og sjelelig konsentrasjon som jeg ikke kan tenke meg tilværelsen foruten. Derfor kan jeg ikke være enig med dem som ikke vil la barna være med i de voksnes gudstjeneste før de skjønner noe av det. Det er ikke forståelsen som er hovedsaken, men opplevelsen av høytid. At barnet ser de voksnes andakt og selv blir grepet av den, det er det som har betydning.

Albert Schweitzer.

To eller tre slags mennesker?

En hører av og til folk si: «Dere prester preker som om det bare fantes to slags tilhørere: Avgjorte motstandere av Kristendommen og hengivne disipler. Dere glemmer at de aller fleste hverken er det ene eller det andre. De er nøytrale. De er søkende sjeler. Prek også for dem!»

Javel. Så skal disse «nøytrale» få høre et ord i dag. Det er sant at det finnes tre slags mennesker: De som har brutt helt med Gud, de som har bestemt seg for helt å følge Kristus, og endelig de mange som nøler når de stilles på valg og prøver å være nøytrale. De siste vil ikke bryte med Gud og fornekte Kristus. Men de vil heller ikke helt overgi ledelsen av sitt liv i Kristi hender. De viser stor ærbødighet for Kristus, på avstand, men vil ikke ved å omvende seg bli avgjorte kristne og krone Kristus til uinnskrenket herre i sitt liv. De tror at de ikke har tatt bestemt standpunkt, at de er «nøytrale» hverken med eller mot.

I virkeligheten har de gjort sitt valg! De lever utenfor Guds rikes porter.

For overfor Kristus finnes det bare to slags mennesker: Motstandere og venner. Det eksisterer ingen nøytralitet overfor ham. Man kan ikke unngå valget. Den som ikke velger helt å høre Herren til, har solgt seg til hans motstandere.

Fibiger.

Jeg tror simpelthen

at nutidsmennesket, det stakkars, bekymrete, nervøse og forjagede vesen, ennå mer enn sine forfedre trenger til i kirkens stillhet å finne inn til sitt eget vesen ved ritualets og symbolenes, ved salmenes og prekenens gode hjelp.

(dansk redaktør).

PREIKELISTEN

6. s. e. påske - 2/6.

Orkdal kyrkje: Olsen.

Orkanger kyrkje: Leergaard.

1. pinsedag - 9/6.

Orkdal kyrkje: Misj.prest Skauge.

Olsen. Oftring til N.M.S.

Orkland kyrkje: Pastor Johnsen.

Oftring til N.M.S.

Orkanger kyrkje. Misj.prest Tørring.

Oftring til N.M.S.

Orkdal kyrkje kl. 16: Møte ved misjonær frk. Idland og Skauge:

«Vekking — Guds folks normale situasjon».

Orkdal kyrkje kl. 20: Misj.prest Skauge:

«Oppgaver — Nådegaver».

2. pinsedag - 10/6.

Orkdal kyrkje: Misj.prest Tørring, pastor Johnsen. Nattverd.

Orkland kyrkje: Misj.prest Skauge.

Oftring til Sjømannsmisjonen.

Orkanger kyrkje: Olsen.

Orkdal kyrkje kl. 16: Møte ved Skauge og flere.

Trefoldighetssøndag - 16/6.

Kvålvoll skule kl. 11: Hatlebrekke.

Moe bedehus kl. 11: Olsen.

Orkanger kyrkje: Leergaard.

1. s. e. Tref. - 23/6.

Orkdal kyrkje: Hatlebrekke. Overhøring.

Orkland kyrkje: Leergaard. Nattverd.

Orkanger kyrkje: Olsen. Nattverd.

2. s. e. Tref. - 30/6.

Orkdal kyrkje: Hatlebrekke. Konfirmasjon. Oftring til Menighetsarb.

Togstadjåren Forsamlingshus kl. 11:

Olsen.

Orkanger kyrkje: Leergaard.

RETTELSE fra nr. 3.

Da det er blitt en del feil i årsmeldinga for menighetssøsteren i Orkanger, vil vi få retta på dette.

Dagboka viser at søstera har i 1956 hatt 56 nattvakter, 1022 stell av pasienter, 195 hushesøk, 479 sprøytesettinger. Dessuten har hun vært tilstede ved 6 dødsfall og 14 gravelser.

KRISTELIG LITTERATUR
Fotorammer — Innramming

Orkdal Bokhandel

Edel Ask Eikli
FANNREM

GAVER TIL BLADET

ORKLAND

Ved Leergaard: Ole Ofstad 5.

Ved John Fagerli: Kristian Fagerli 10; Olav Dalen 5.

Ved Martin Moe: Per Opøien 5.

Ved Marit Berbu: A. E. Sjøberg 10; Berit Kvikne 10; Ingeborg og Ola Skjøberg 5.

Ved Oddlaug Høston: Ingebrigt Rensklev 5; Magnar Sommervold 5.

ORKDAL

Ved Olav Solem: Nils Solbakken 5; Helmer Fossum 10; Arne Meås 10; Arnold Kvåle 5; Iver Eggen 5; O.S. 10.

Ved Ingar Lund: Ivar Hollum 10; Bernhard Grønningen 10; Gunnar Sommervold 5; John Haugen 5; Helge Vevik 10; Arne Herje 10.

Ved Edv. Sletvold: Nils Hansen 5; Lars Husby 5; Ingvar Singstad 5.

Ved I. K. Jakobsen: Johan Adven-
ding 5; Sigrid Troøyen 5; Arne Mel-
ås 10; Ingeborg Bakk 10; Ragna Elde-
vik 10; J. P. Ekli 10; Johanne Hallem
5; Berit Metlid 5; Lars Skarholt 5;
Marie Kvåle 5; Anders Lillery 5; An-
dør Jensen 5; Sivert Fagerholt 10;
Ragnvald Fossum 10; Odd Fossum 10;
Karen L. Gjønnes 10; lærar Sundli 10;
Ole Viggen 5; John Almli 5; Annar
Sommervold 5; Kristoffer Fandrem 5;
Kristian Koksæter 5; Einar Lynum 5;
Gjertrud Espen 5; Einar Gravdal 10;
Johan Røhme 10; Olav B. Wormdal 10;
Håkon Lynum 10.

Ved Leergaard: Anders Sveeggen 5.

ORKANGER

Ved Olav Olsen: Arne Høvik 5; Sigrid Trønsdal 5; Marie Røhmesmo 5.

Ved s. Aagot Akseth: E. og J. Løv-
ås 5; M. og J. Hansen 10; Marit Op-
øien 5; P. og B. Halsen 5; Erling Hoff
5; Nikolai Hepsø 5.Ved Anton Hoff: Johanna Venes 5;
Johan Togstad 5; R. Medalen 5; Helga
Selboe 5; Ragnar Karlsen 5; Lovise
Gjønnes 5; Elfrid Sandgrind 5; J.
Trealease 5; Ole R. Rønning 5; Arne
Mælen 5; Johanne Hoff 5.

Fra Orkedal Sparebank kr.: 150.

Fra A/S Forretningsbanken kr. 50.

UTENBYGDS

Ved Ingar Lund: Astrid Bedin, Ny-
pan 5; Bernise Liabø, Heimdal 5.Ved Martin Moe: Kristine Ljøkels-
øy, Tr.heim 10.

Hjertelig takk!

GODT UTVALG av

SØLVVARER

til

BARNEDÅP

BRYLLUP

KONFIRMASJON

JOHN RØHME

GULLSMED - ORKANGER.

Gravmonumenter

i alle prisklasser og modeller i før-
steklasses utførelse kan bestilles hos
meg.

Monumentene leveres fraktfritt
og fritt oppsatt.

BERNT GROVEN

Svorkmo.

FRA KIRKEBOKEN

D Ø P T E i april.

I Orkland kirke: 22-4: Bjørn Roald
Sommervoll f. 18-3.

I Orkdal kirke. 7-4: Stig Evjen f.
17-2; Idar Solhusmo f. 18-2. 15-4: Le-
ne Pettersen f. 25-1. 18-4: Per Røn-
ning f. 25-1; Gerd Sørli f. 1-3. 22-4:
Kjell Solberg f. 23-3; Bente Kråke-
nes f. 24-3; Liv Mari-Ann Løftamo
f. 14-3.

I Orkanger kirke. 7-4: Helge Bye
f. 18-12 1956. 14-4: Eigil Oldus Niel-
sen f. 22-1; Inger Johanne Haugen f.
24-2. 28-4: Stig Brian Olsen f. 12-2;
Kjell Rune Røhme f. 12-2; Heidi Bach
f. 8-3.

V I G D E i april:

I Orkland kirke. 13-4: Magne Dalen
og Olga Ree, begge Orkland.

I Orkdal kirke. 13-4: Sigmund Sæ-
terbakk og Åsta Andøl, begge Orkdal.
20-4: Ludvig Marion Gimnes og Jor-
unn Margrethe Kjønl, begge Orkdal.

I Orkanger kirke. 13-4: Joralf Grø-
tan, Orkanger og Solveig Herdis Jo-
hannessen, Lyngen. Sigurd Munkli
og Ragnhild Johanne Korsen, begge
Orkanger.

D Ø D E i april.

I Orkland. 1-4: Mikkel Jonsen Hau-
gen f. 18-2 1882. 3-4: Gunhild Ivarsd.
Asbøll, f. Husby, f. 22-5 1897.

I Orkdal. 20-4: Ingeborg Anna Ustad
f. 13-10 1881.

I Orkanger. 29-4: Helge Bye f. 18-12
1956. 30-4: Iver Martin Johansen f.
20-1 1872.